

Abstracts

The genre dancehall has for some time been the target of accusations of hate speech (or hate music), especially homophobia. In USA and in some European countries, concerts and tours featuring Jamaican dancehall artists have been re-scheduled or cancelled. This article explores the background for the controversy from a post-colonial point of view. I argue that the reception of dancehall connects with problematic notions of the black body and black music in general, including reggae. The article has its starting point in one specific incident in 2009, where a nearly-cancelled concert with Jamaican artist Sizzla incited a heated debate about freedom of musical expression vs. minority protection in Denmark.

Genren dancehall har i en længere periode været beskyldt for at formidle hate speech (eller hate music). Der forekommer homofobiske budskaber i en del dancehalltekster. Konserter med jamaicanske kunstnere er på den baggrund blevet aflyst eller flyttet i USA og Europa. I denne artikel undersøges baggrunden for denne konflikt med udgangspunkt i en postkolonial læsning. Artiklen fremlægger det synspunkt, at receptionen af dancehall har forbindelse til problematiske ideer om sortehed, den sorte krop og sort musik i almindelighed- især reggae. Artiklen tager udgangspunkt i en hændelse fra 2009, hvor den Jamaicanske kunstner Sizzlas koncert i København nær blev annulleret. I den forbindelse blev det heftigt debatteret, hvornår musikalsk ytringsfrihed bør vige for mindretalsbeskyttelse.